

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Divinum De Praesentia Dei

Arias, Francisco

Herbipoli, 1612

Exercitio Divinae Praesentiae acquiri stabilitatem cordis, omnium virtutum perfectionem, & exteriorem munditiam. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50314)

50 FRANC. ARIAE EXERC.

perturbationes, diuinæ obliuiscî
præsentia: tunc enim celerimè,
magnaque cum vigilantia cor e-
leuandum est ad Deum, eiusque
auxilium implorandum. Nam vt
docuit S. Antonius, vnicum an-
tidotum ad vincendas omnes
dæmonis tentationes præsentif-
simum est, continuam Dei, cum
spiritali gaudio, retinere memo-
riam: ea omnes illius laqueos &
dolos illicò dirumpi, & in fumos
euanescere. Quod autem &
ipsum spiritale gaudium nasca-
tur ex contemplatione Dei præ-
sentis, iam iam ostendemus.

EXERCITIO DIVINAE PRAE-
sentia acquiri stabilitatem cordis, om-
nium virtutum perfectionem, &
exteriores mundi-
tiam,

CAP.

CAP. VI.

INter præstantissima bona, quæ sancta hac exercitatione comparantur, meritò numerari quoque potest, firmitas & stabilitas nostri cordis. Imprimis constat hominem eo fine conditum, ut in hac vita Deo firmissimè coniungeretur per cõtemplationem & amorem, in altera verò cœlesti per claram visionem. Postquam autem per peccatum se à Deo separavit, & ad creaturas conuertit, quietem suam quærere cepit in ipsis, nec tamen vnquam inuenit; quia propter illas conditus non fuit, sed nec earum vlla cupiditatem eius explere potuit. Vnde factum est, ut cogitationes suas & desideria, nunc in hanc, nunc in illam transferens lapsus sit in magnam cordis instabilitatem, quam deplorat Propheta

52 FRANC. ARTÆ EXERCIT.

Thre. 1.

Jeremias, dicens: Peccatum peccavit Hierusalem, propterea instabilis facta est, errans ab uno loco in alium: ac in anima quidem varijs rerum terrenarum cupiditatibus, in corpore crebris exilijs, & incarcerationibus diu exata. Atq; hinc mox consecuta est cordis diuisio: tot enim eius diuisiones sunt, quot res sunt caducae ad quas cogitationes & studia sua conuertit: & quoniam diuisione res destruuntur & consumuntur, factum est, vt cor tandem extingui debuerit morte culpæ & poenæ æternæ, vt testatur Ozeas Propheta dicens: *Diuisū est cor eorum, nunc interibunt.* In hunc calamitosum statum incidunt præcipuè illi, qui in lethale peccatum sunt prolapsi: hi enim prorsus sunt diuulsi à Dei amore, & in anima mortui sunt morte culpæ, & poenæ

Ose. 10.

nae aeternae impendentis, incidunt quoque suo modo multi serui Dei, qui quoniam plus aequo addicti sunt amoris rerum terrenarum; ita tamen ut ad gravitatem peccati mortalis non perveniant, in precibus aliisque actionibus mente distracti sunt, inquieti, mutabiles, inconstantes, & proximi periculo lethaliter delinquendi.

HÆC mala, damnaque nullo efficaciore antidoto auerti possunt, quam hoc sancto praesentiae divinae exercitio. Cum enim animus noster crebro cogitationes suas, ac desideria attollit in Deum, conuersando cum illo, & quasi familiaritatem ineundo, sensim stabilitur & confirmatur, eo quod abstractus sit à rebus creatis mutationi & instabilitati obnoxius, coniunctus verò

C 3 per-

personæ diuinæ incommutabili
 & immortalis. Quando enim na-
 uis in mari vi ventorum, fluctu-
 umque hinc inde tam vehemen-
 ter iactatur, vt periculum sit, ne
 vel in scopulum impingat, vel
 submergatur, præsentissimum
 remedium est, vt fortissimæ ali-
 cui anchoræ alligetur, ne loco
 moueri amplius possit. Sic quan-
 do mens nostra in huius mundi
 Oceano varijs & periculosis co-
 gitationum, cupiditatumque pro-
 cellis cum discrimine damnati-
 onis æternæ exagitur, saluber-
 rimum antidotum est, eam ap-
 plicare & alligare ad anchoram
 diuinæ præsentia, atque ita pau-
 latim ad stabilitatem & constan-
 tiam cordis tanti à sanctis & iu-
 stis æstimatam, Deoque gratif-
 simam aspirabit. Quam ob rem
 in verum seruum DEI optimè
 qua-

quadrat illud Ecclesiastici: *Homo c. 27.*
sanctus manet in sapientia sua sicut
sol: stultus autem ut luna mutatur.

S. Catharina Senensis, solitu- *Raimūdu*
 dinis & secessus amans, cum à *in vita.*
 parentibus continuis laboribus
 noctu dieq; occuparetur, à Deo
 docta contra animi distractio-
 nes hoc vsa remedio est, ut cor
 suum loco cubiculi haberet, in
 quo praesentem Deum assidue
 cerneret, & cum eo colloquia
 misceret: sic enim obtinuit firmā
 & stabilem cum illo vnionem,
 ut nullo externo labore vel fati-
 gatione distrahi mente posset.
 Idem consilium postea & verbis,
 & scriptis communicavit alijs
 religiosis fœminis, affirmans in
 cordis cella esse verè regnum
 Dei per gratiam, ibi Christum
 cum suis inspirationibus cœlesti-
 bus fixisse sedem. Felix profe-

56 FRANC. ARIÆ EXERC.

Et ille, qui cum hac sollicitudine vitam traducit, ut tam intus, quam foris presentem sibi Deum contempletur, in eum omnes cogitationes suas, vota & desideria referat: nec enim fieri potest, quin anima illius omnium virtutum, donorumque; celestium copia circumfluat. Quotiescunq; enim seruus Dei hoc modo ad Deum cor suum eleuat & nouo afficitur beneficio, & gratiam ampliolem promeretur, & propius se adiungit Deo, ac proinde & efficacius de eius lumine, bonitate, fortitudine, ceterisque diuinis perfectionibus haurit.

*Dorotheus
in vita.*

IN vita Dosithei narratur, ei inter cætera documenta spiritualia hoc fuisse à magistro suo S. Dorotheo traditum: *Nunquam in corde tuo memoriam Dei depone, cogita illum semper stare coram te, &*
te co-

te coram illo. Ipsum autem deinceps omne studium adhibuisse, ut obseruaret, & ideò nunquam memoriam eius, siue sanum, siue ægrum deposuisse, sæpeq; in intimo cordis orationibus iaculatorijs eius opem implorasse? Nonnunquam enim sic breuiter precabatur: Domine Iesu Christe miserere mei. Alias sic, Fili Dei adiuua me: alias aliter, atque hac sancta exercitatione intra quinquennium, ex adolescente quondam milite flagitioso, in virum perfectum euasit, dignusque tandem habitus est, qui adscriberetur in numerum sanctorum cum Deo in cœlis regnātium.

Iam verò hæc Dei memoria, hic diuinus intuitus, non solùm cōponit & moderatur hominem interiorem soli Deo conspicu-

C 5 um,

§8 FRANC. ARIÆ EXERCIT.
um, verùm etiam exteriorem
hominibus notum. Quemad-
modum enim honorarius ali-
quis Principis famulus nulla alia
re commodius in officio conti-
netur, vt honestè, compositè &
modestè se gerat, quàm si intel-
ligat se à Domino suo videri, ac
sedulò etiam obseruari: sic nullo
alio monito seruus Dei efficacius
in consuetis pietatis functioni-
bus retineri poterit, quàm si me-
minerit se in conspectu Dei ver-
sari. Sicut astra cœlestia à sole
præsente, in quem obuersa sunt,
omnem splendorem mutuâtur,
quo in se fulgeant, & alijs fulgo-
rem subministrent, atq; adeò in
terris suum effectum habeant.
Sic homines iusti & pij, qui instar
stellarum in Ecclesia Dei, collu-
cent, ex continuo DEI, quem
præsentem oculis mentis cer-
nunt,

nunt, conspectu lumine diuino illustratur, omniumq; virtutum verarum solidarumq; splendorem etiam communicant alijs.

Quare meritò dixit sapiens: *Beatus Eccles. 14. vir, qui in Sapientia morabitur, & in sensu cogitabit circumspectionem Dei.*

QVOD EXERCITIO PRÆSENTIÆ diuinæ, letitia & consolatio spiritualis obtineatur.

CAP. VII.

AD continuandum vitæ spiritualis cursum non exiguum momentum habet, gaudium spirituale, vt alibi fusiùs docuimus: quod ab omnibus Dei seruis maiorem in modum expetitur, & in summo pretio habetur. Hoc verò tam salutare & spirituale bonum in primis sancto diuinæ præsentia exercitio & com-